

Конрада. Царованіе то на *Конрада I* не било честито. Първо, той билъ принуденъ да вдигне борба съ непокорни ти херцоги, които гледали да станатъ самостоятелни господаре; отъ тѣхъ най-силний противникъ на краль тѣ билъ саксонскій херцогъ Хенрихъ, който владѣлъ една голѣма земя въ сѣверна Германия. Второ, Маджаре ти, като се възползовали отъ тия бъркотии, опустошавали Германия безъ да имъ направи нѣкой нѣшто, а Словѣне ти налитали на сѣвероисточни ти прѣдѣли. Конрадъ, кога умираше, показалъ едно великодушіе съ това, дѣто посѣвѣтовалъ нѣмски ти князове да прѣдадѣтъ корона та на врагъ тѣ му, Хенриха Саксонскій.

Саксонскій царскій родъ. Столица та на саксонскій херцогъ била крѣпость та Кведлинбургъ, изградена на планини Гарць върѣдъ една глуха гора. Хенрихъ много обичалъ да ходи по тая гора на ловъ за птици, та, казвать, че пратеници отъ германски ти князове го нашли на ловъ тѣ: затова му извадили прѣкоръ Птицеловъ. Пратеници ти му прѣдали кралевски ти регалии: корона та, скиптръ тѣ, мантия та и сабя та на Карла Великій.

Съ избираніе то на краль тѣ се сполучило. Хенрихъ *Птицеловъ* (919—936) смирилъ непокорни ти херцоги и побѣдилъ вѣнкашни ти врагове на Германия. Най-прочута е борба та му съ маджаре ти. Въ начало то на негово то царованіе Маджаре ти си направили обичайно то налитаніе. Въ наслѣдствени ти области на Хенриха, Саксония и Тюрингия, имало твърдѣ малко градове или крѣпости; а васали ти, ако и да било за тѣхъ страшно, обичайно твърдѣ бавно се събирали съ дружина та си, кога ги свиквалъ краль тѣ, та затова маджарски ти чети безъ да ги бърка нѣкой пробивали навнѣтрѣ въ Германия. Маджаре ти дѣто миняли расплаквали малко и голѣмо. Тии кога доближавали до села та, горили ги, и жители ти се раз-